

Lectura del primer llibre de Samuel
(1, 20-22.24-28)

El Senyor es recordà d'Anna i va tenir un fill. Li posà el nom de Samuel, perquè era el fill que ella havia demanat al Senyor. Elcanà, el marit d'Anna, va pujar al santuari de Siló amb tota la família per oferir el sacrifici anual i complir la prometença. Anna no hi va anar. Va dir al seu marit: «Quan hauré desmamat el nen, ja l'hi portaré; el presentaré al Senyor, i que es quedi allà per sempre més.» Anna s'endugué Samuel a Siló amb un toro de tres anys, mig sac de farina i un odre de vi, i presentà el noi al temple del Senyor. Samuèl encara era un nen. Després d'immolar el toro, presentaren el nen a Elí. Anna li digué: «Senyor meu, ho juro per la vostra vida: Jo sóc aquella dona que un dia vaig pregar aquí mateix, davant vostre. Aquest noi és el que jo vaig demanar al Senyor, i ell me'l va concedir. Per això jo l'hi cedeixo: serà d'ell tota la vida.» Després es prosternaren allà mateix i adoraren el Senyor.

Salm responsorial [83,2-3.5-6.9-10 (R.: 5a)]

Que n'és, d'amable, el vostre temple,
Senyor de l'univers.
Tot jo sospiro i em deleixo pels atris del Senyor.
Ple de goig, i amb tot el cor,
aclamo el Déu que m'és vida.

R. Felix el qui viu a casa vostra, Senyor.

Fel·lix el qui viu a casa vostra lloant-vos cada dia.
Fel·lïços els qui s'acullen als vostres murs:
emprenen amb amor el camí. R.

Senyor de l'univers, escolteu la meua súplica,
escolteu, Déu de Jacob.
Déu nostre, mireu amb amor el vostre Ungit,
fixeu-vos en el rei que ens protegeix. R.

Mirada endins

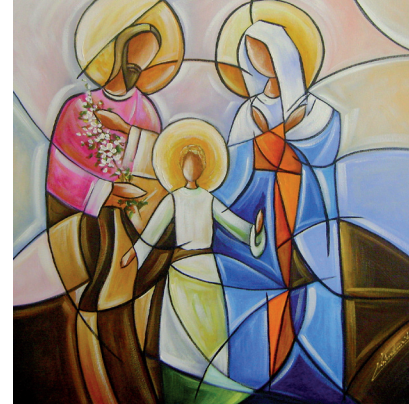
Rosa M. Secall, laica amb missió pastoral

Acceptar

Els pares de Jesús l'han perdut. Com tots els pares, es devien neguitejar i van a buscar-lo. Jesús a vegades també desapareix de la nostra vida, el perdem, perquè no està on nosaltres voldríem que fos. Els fills es van fent grans i volen més autonomia, la necessiten. Els pares han d'anar adonant-se que els fills han de volar pel seu compte, fer la seva vida.

A Josep i Maria els devia passar quelcom semblant. Quan finalment el troben, Maria obre un diàleg serè, sense acusacions. Ella sap interrogar, escoltar i acollir fins i tot les respostes incomprensibles, com la que obté de Jesús en aquell moment. Després tota la família devia emprendre una vida sense grans daltabaixos, on Jesús va creixent en tots els àmbits de la persona humana.

L'art de viure consisteix a saber acollir amb admiració el que és quotidià, a anar transformant la vida amb l'amor.

Lectura de la primera carta de sant Joan
(3, 1-2.21-24)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres com ens ho té manat. Si complim el seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I per l'Esperit que ens ha donat coneixem que ell està en nosaltres.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (2, 41-52)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys pujaren a celebrar les festes com era costum, i passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaren entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem a buscar-lo. El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, perquè t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia.» Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabia que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

27 de desembre de 2015

La Sagrada Família

www.arqtgn.cat | n. 3.433

..... als 4 vents

Model per a les nostres famílies

Quan un diumenge s'escau dins l'octava de Nadal, l'Església celebra aquell dia la festa de la Sagrada Família. Tot just acabem d'expressar la nostra alegria pel naixement de Jesucrist i ja tenim pressa per situar-lo en el seu primer marc històric: el si d'una família.

El papa Francesc, en parlar dels plans divins de redempció de la humanitat, va preguntar al seu auditori, referint-se al moment en què Déu va enviar el seu Fill al món: «On el va enviar? A un palau, a una ciutat, a aixecar una empresa? El va enviar a una família! Déu va entrar al món en una família», una família que tenia un taller en un petit poble, i va disposar que hi romangués durant trenta anys.

La història que estudiem a Batxillerat parla de grans personatges, de guerres i conquestes, de descobriments, de gestes d'herois... però en els plans de Déu per a la redempció hi figurava una família que, encara que llunyanament fos del llinatge de David, havia vingut a menys: uns pares que no troben lloc a l'hostal quan

DESTAQUEM...

«L'aula de la gent gran» sobre la Misericòrdia, del 7 de gener al 7 d'abril de 2016 a l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós

(p. 2)

el Fill ha de néixer, una família de refugiats que ha d'abandonar la seva terra i marxar a Egipte.

Qualsevol petita acció que fem per amor a Déu i als altres té un valor inapreciable

En el món d'avui la Sagrada Família continua sent el model. No els van faltar problemes i privacions, amenaces a la seguretat, un futur incert. Però aquells pares tenien un tresor, tenien Jesús-Déu amb ells. Aquesta presència fa que sigui una comunitat d'amor en la seva màxima expressió. Els treballs humils de Josep al seu taller de fusteria, i de Maria a les tasques pròpies d'una dona a la llar, no tenen importància pel fet de no ser rellevants socialment. És una manera de dir-nos que qualsevol petita acció que fem per amor a Déu i als altres té un valor inapreciable.

Passats trenta anys, Jesús es llança pels camins de Palestina a anunciar el regne de Déu i forma una primera comunitat de deixebles, que es coneixeran entre ells i que compartiran els esdeveniments de cada jornada. És l'embrió del que serà l'Església, una família de llaços espirituals. Així hem de considerar l'Església, en la qual les parròquies són petites comunitats cristianes, famílies que es reuneixen per pregar i celebrar el misteri eucarístic.

Preguem per les nostres famílies, que ens acompanyen des del naixement fins a la mort, i per aquesta gran família espiritual a la qual pertanyem pel baptisme.

+ Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

Convivències per a escolans, a partir de 1r d'ESO. Tindran lloc els dies 4 i 5 de gener, a Tarrés.

(p.4)

L'Església de Tarragona es posa en camí

Durant el Jubileu una creu, signe d'amor i misericòrdia, i una Bíblia, la Paraula de Déu, peregrinaran pels diferents arxiprestats

La Catedral de Tarragona va acollir, el diumenge dia 13 de desembre, la celebració d'obertura de l'Any Sant, presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, la qual va comptar amb prop d'un miler de persones entre preveres, religiosos i fidels de l'arxidiòcesi. El mateix diumenge es va iniciar l'Any Sant de la Misericòrdia a totes les diòcesis d'arreu del món.

Amb el ritu d'obertura de la porta santa de la Catedral seguit d'un solemne pontifical es va iniciar, aquest diumenge, l'Any Sant de la Misericòrdia a l'arxidiòcesi de Tarragona. Els preveres, encapçalats pel Sr. Arquebisbe, van arribar en processó al pla de la Seu per iniciar la celebració d'obertura de l'Any Sant. Mn. Rafael Serra, delegat diocesà per a la litúrgia, va llegir un fragment de la butlla d'indició de l'Any Jubilar del papa Francesc, Misericordiae vultus, per la qual disposa que tots aquells que entrin per la porta santa hi trobaran l'amor de Déu que consola, perdona i ofereix esperança. Amb la fórmula «Aquesta és la porta del Senyor. Obriré les portes de la justícia. Entro a casa vostra, Senyor», el Sr. Arquebisbe va obrir la porta santa i, agenollat, va pregar uns moments. Seguidament va continuar la celebració a l'interior de la Catedral. El Cor i Orquestra dels Amics de la Catedral, acompanyats de l'orgue, van sostenir els cants de la celebració.

El Sr. Arquebisbe, en la seva homília, va subratllar que el Jubileu no és sols una cosa bona per a l'Església, «sinó que és indispensable i necessària». «El món que vivim, marcat per tants sofriments i pors, necessita la misericòrdia.» En obediència al papa Francesc, el Sr. Arquebisbe va desitjar i demanar que l'Any Sant renovi la vida de l'Església diocesana. «Discernim el que Déu demana en aquesta hora a l'Església que viu i peregrina a Tarragona. Visquem tots seriosament aquest Jubileu. És decisiu per a la credibilitat de la mateixa Església i també és determinant pel que fa al creixement de l'Església en el seu futur.» També va tenir paraules per als preveres, als quals va demanar que la seva vida resplendeixi santedat; per a les parròquies, perquè siguin comunitats acollidores; per a les institucions socials d'Església, perquè tot el que fan tan lloable sigui fet amb un amor encara més gran; i per a tots aquells que es dediquen a la pastoral de la salut, perquè constantment vegin en els hospitals o les cases el rostre de Crist en el malalt.

Abans de cloure la celebració es va llegir conjuntament la pregària del papa Francesc per aquest Jubileu i es va lliurar a dues persones laiques de l'arxidiòcesi una creu, signe d'amor i misericòrdia, i una Bíblia, que peregrinaran durant aquest Any per les diferents parròquies i comunitats de l'Arquebisbat.

El Sr. Arquebisbe, abans del cant final de la Salve Regina, va impartir la benedicció solemne amb indulgència plenària a tots els fidels assistents a la celebració.

FORMACIÓ

Aula per a la gent gran sobre «La misericòrdia»

Per segon any consecutiu, l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós ofereix l'espai formatiu «L'aula de la gent gran», que aquest any, en el context eclesial de l'Any Jubilar, és un monogràfic sobre els principals temes teològics entorn de la Misericòrdia.

El curs tindrà lloc del 7 de gener al 7 d'abril, cada dijous de 10.00 a 11.30 h. Les sessions estan dividides en tres blocs temàtics: un primer, sobre Jesús, rostre de la misericòrdia, i Maria, Mare de la Misericòrdia, entre d'altres; un segon,

sobre la dimensió social i cultural de la misericòrdia; i un tercer bloc bíblic que es complementa amb una sortida cultural al Santuari i Casa de Misericòrdia de Reus.

La matrícula, que pot ser d'un sol bloc —15 euros—, o dels tres blocs —30 euros—, cal fer-la a través del web www.insaf.cat (apartat «Matrícula») o bé adreçant-se a la Secretaria de l'Institut trucant al tel. 977 23 38 33 o bé per correu electrònic insaf@arqtgn.cat.

Tot i que s'anomeni «L'aula de la gent gran» s'hi pot matricular tota persona que hi estigui interessada.

PARAULES DEL PAPA FRANCESC

Per què un Jubileu de la misericòrdia?

A vui voldria reflexionar juntament amb vosaltres sobre el significat d'aquest Any Sant, responnent a la pregunta: Per què un Jubileu de la misericòrdia? Què vol dir això?

L'Església necessita aquest moment extraordinari. No dic: «És bo per a l'Església aquest moment extraordinari.» Dic: «L'Església necessita aquest moment extraordinari.» En la nostra època de canvis profunds, l'Església està cridada a oferir la seva contribució peculiar, fent visibles els signes de la presència i de la proximitat de Déu.

[...] Celebrar un Jubileu de la misericòrdia equival a posar altra vegada al centre de la nostra vida personal i de les nostres comunitats el que és específic de la fe cristiana, és a dir Jesucrist, el Déu misericordiós. [...] El Jubileu serà un «temps favorable» per a l'Església si aprenem a escollir «allò que a Déu agrada més», sense caure en la temptació de pensar que hi hagi cap altra cosa més important o prioritària. No hi ha res més important que escollir «allò que a Déu agrada més», és a dir la seva misericòrdia, el seu amor, la seva tendresa, la seva abraçada, les seves carícies!

[...] També la necessària obra de renovament de les institucions i de les estructures de l'Església és un mitjà que ens ha de conduir a fer l'experiència viva i vivificant de la misericòrdia de Déu.

[...] Certament algú podria objectar: «Però, Pare, l'Església, en aquest Any, no hauria de fer alguna cosa més? És just contemplar la misericòrdia de Déu, però hi ha moltes necessitats urgents!» És veritat, hi ha molt a fer, i jo per la meua part no em canso de recordar-ho. Però cal tenir present que, a l'arrel de l'oblit de la misericòrdia hi ha sempre l'amor propi. En el món, això pren la forma de la recerca dels interessos propis, dels plaers i honors units a la voluntat d'acumular riqueses, mentre la vida dels cristians sovint es disfressa d'hipocresia i de mundanitat. Totes aquestes coses són contràries a la misericòrdia. Per això és necessari reconèixer que som pecadors, per a reforçar en nosaltres la certesa de la misericòrdia divina.

Audiència general del papa Francesc
9 de desembre de 2015

celebrem la fe

«El Senyor sigui amb vosaltres»

En aquesta invocació ben coneguda, que ens pot semblar fins i tot rutinària, caldria parar-hi atenció més sovint en escoltar-la en la celebració. El seu significat és molt important. Ens mostra la presència de Crist enmig de l'assemblea de quatre maneres diferents. La primera vegada la pronuncia el celebrant, que presideix l'assemblea, tot just després d'iniciar la celebració amb el senyal de la creu: significa aquí que la comunitat s'ha constituït en assemblea i, com ens diu Jesús, «on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18,20). En reunir-nos en nom seu, Crist s'ha fet present enmig nostre i ens acompanya al llarg de la celebració.

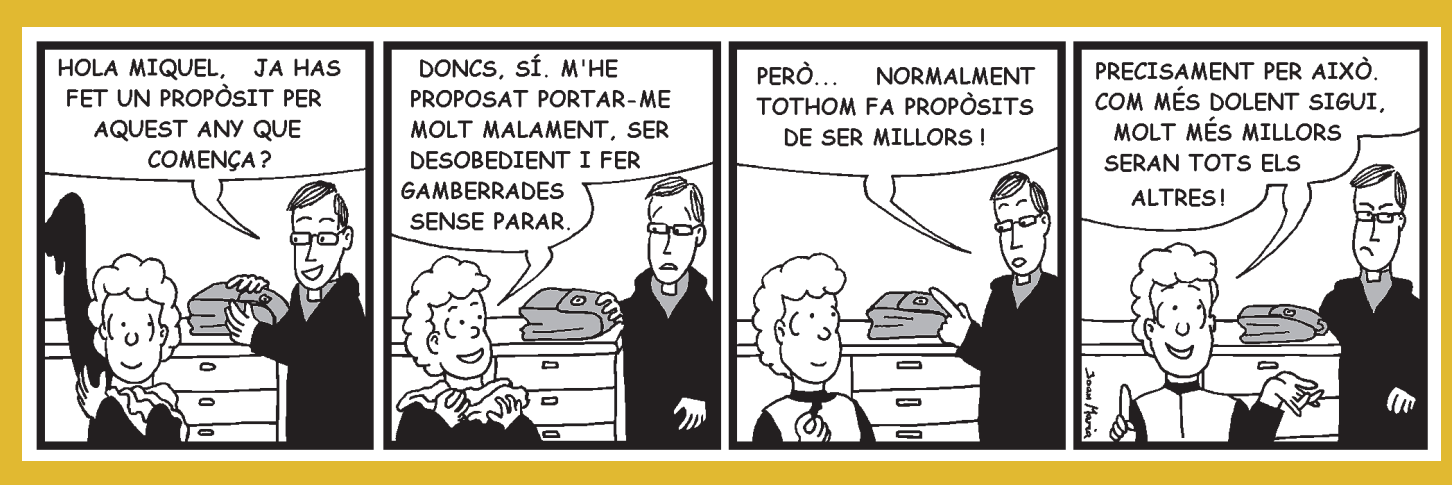
La segona vegada que la sentim la pronuncia el prevere o el diaca en encetar la proclamació de l'Evangeli: estem al centre de la celebració de la Paraula i ens mostra que Crist

es fa present enmig nostre en la seva Paraula. Per tercer cop la sentim en iniciar-se el nucli de la celebració eucarística: Crist es fa present enmig nostre de la manera més fonamental, en cos i sang. Finalment la sentim en acomiadar el president l'assemblea: ara ens convida a donar fruit de la nostra participació en la celebració, som tots nosaltres que l'hem de fer present a ell enmig del món entre tots els qui al llarg de la setmana tractarem.

Fra Octavi Vilà Mayo, abat de Poblet

L'escolanet, per Joan M. Padrell, pvre.

Litúrgia de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Setmana I

Diumenge, 27: La Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (F) [1Sa 1, 20-22.24-28; Salm 83, 2-3.5-6.9-10; 1Jn 3, 1-2.21-24; Lc 2, 41-52, o bé: Sir 3, 3-7.14-17a; Salm 127, 1-2.3.4-5; Col 3, 12-21; Lc 2, 41-52 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 28: Els Sants Innocents, màrtirs (F) [1Jn 1, 5-2,2; Salm 123, 2-3.4-5.7b-8; Mt 2, 13-18]

Dimarts, 29: [1Jn 2, 3-11; Salm 95, 1-2a.2b-3.5b-6; Lc 2, 22-35] *Sant Tomàs Becket, bisbe i màrtir* (Comm.)

Dimecres, 30: [1Jn 2, 12-17; Salm 95, 7-8a.8b-9.10; Lc 2, 36-40] *Sant Roger*

Dijous, 31: [1Jn 2, 18-21; Salm 95, 1-2.11-12.13; Jn 1, 1-18] I vespres de la Solemnitat de la Mare de Déu. *Sant Silvestre, papa* (Comm.)

Divendres, 1: Solemnitat de la Mare de Déu (Sol) [Nm 6, 22-27; Salm 66, 2-3.5.6 i 8; Ga 4, 4-7; Lc 2,16-21 (LE/LH pròpies)]

Dissabte, 2: Sant Basili el Gran i sant Gregori Nazianzè, bisbes i doctors de l'Església (MO) [1Jn 2, 22-28; Salm 97, 1.2-3ab.3cd-4; Jn 1,19-28]

Diumenge, 3: Diumenge segon després de Nadal [Sir 24, 1-4.12-16; Salm 147, 12-13.14-15.19-20; Ef 1, 3-6.15-18; Jn 1, 1-18 (o bé més breu: 1,1-5.9-14) (LE/LH pròpies)]

2015 agenda

31 de desembre

—**Tradicional vetlla de fi d'any presidida per l'Arquebisbe**, a les 22.45 h. Tindrà lloc al Santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor de Tarragona (església de Jesús i Maria, al carrer Méndez Núñez). Organitza les seccions femenina i masculina de Tarragona del Consell arxidiocesà de l'Adoració Nocturna espanyola.

—**Toc de campanes per la pau al món**, a la Catedral de Tarragona, a les 12.00 h. Organitza el grup de campaners de la Catedral.

2 i 3 de gener

—**Representació dels Pastorets de Josep Maria Folch i Torres**, a les 18.30 h al Teatre Metropol de Tarragona. Preu de les entrades: 5€ (menors de 12 anys) i 7€ (adults). Organitza l'Associació La Salle.

3 de gener

—**Solemne ofici del vot del poble del Pont d'Armentera al Sant Crist**, a les 12.00 h. L'ofici, presidit pel Sr. Arquebisbe, s'emmarca en la festa major d'hivern del poble.

—**21è Pessebre vivent a Porrera**, de les 18.00 a les 20.00 h. Els baixos de les cases pairals del poble es convertiran en escenes del Betlem de fa més de dos mil anys. En el mercat del pessebre es podran adquirir diferents productes artesans i els beneficis es destinaran a la Fundació Sant Joan de Déu.

Convivències per a escolans, apunta-t'hi!

Els propers dies 4 i 5 de gener els escolans de l'arxidiòcesi, a partir de 1r d'ESO, són convidats a participar en aquestes convivències organitzades pel Secretariat diocesà de Vocacions que es faran a Tarrés, a l'arxiprestat de la Conca de Barberà. Per a més informació us podeu adreçar al rector de la vostra parròquia o al Secretariat escrivint un correu a l'adreça pastoralvocacional@arqtgn.cat o trucant al tel. 639 442 033.

art

El nostre patrimoni artístic religiós perdut (7)

Una de les obres robades l'any 1980 del Museu Diocesà de Tarragona va ser una preciosa imatge de l'infant Jesús, d'ivori, realitzada als tallers colonials de l'Índia portuguesa al segle XVII. Feia 53 cm d'alçada. L'infant es trobava dempeus sobre un pedestal d'ivori i banús, despullat i només calçat amb sandàlies. Possiblement era una imatge destinada a ser vestida. Amb la mà dreta beneïa mentre que amb l'esquerra sostenia una esfera. No se n'ha sabut més.

Sofia Mata de la Cruz,
directora del Museu Diocesà de Tarragona

en un minut

—Presa de possessió de quatre nous canonges.

Mn. Jordi Figueras Jové i Mn. Rafael Serra Abellà, i Mn. Lluís M. Bosch Àvila i Mn. Víctor Montserrat Santamaria, aquests darrers canonges honoraris, van prendre possessió del càrrec el dissabte 12 de desembre a la sala capitular de la Catedral. Els nous canonges van fer la professió de fe i el jurament de fidelitat a l'Església i als bisbes diocesans. Posteriorment, en processó, el Capítol es va traslladar al cor de la Catedral, on els nous canonges van fer el jurament de la Primada, que comporta el compliment de les disposicions estatutàries de la institució. Seguidament es va assignar als nous membres l'escó corresponent per a les celebracions i es va resar la pregària de l'hora de tèrcia.

—**Concert solidari de Càritas Diocesana.** El Teatre Metropol va acollir tres-centes persones en el concert solidari del divendres dia 11 de desembre, a càrrec del cantautor Luis Guitarra amb la contacontes Carmen Sara i el grup Canta la Teva Fe (CTF). Les aportacions obtingudes en aquest concert del 50è aniversari de Càritas es destinaran als programes socials de l'entitat.

LES OBRES DE MISERICÒRDIA (IV)

Obres corporals

3. Vestir el despullat. Aquesta obra de misericòrdia es dirigeix a pal·liar una altra necessitat bàsica: el vestit. Sovint, quan lliurem la nostra roba és perquè ja no ens serveix, però també podem donar algun peça que encara ens sigui útil. A la Carta de sant Jaume se'ns convida a ser generosos: «Si un germà o una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: "Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos", però no els dona allò que el seu cos necessita, de què serviran aquestes paraules? Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta» (Jm 2,15-17).

Però, a part del vestir físic, podem ajudar a vestir de moltes maneres diferents. Reflexionem si som persones que ajudem els altres a revestir-se de dignitat, d'honor, de caritat...

